

„При люлката“

Л. Бобевски.

4.

Дѣте, гордѣй се — ти си дало
Дань сѣжпа днесъ на тазъ родина:
За нея татко ти бори се,
За нея славно той загина!

Ще станешъ ти, дѣтенце,
Юнакъ, прочуть герой
И съ лаври ще окичишъ
Чело си, ангель мой!

Загина въ бой жестокъ баща ти,
Свѣта напусна той съ усмивка,
Въ живота си тукъ всѣкидневень
Не знаеше ни миръ, — почивка!

Ще станешъ ти, дѣтенце
Юнакъ, прочуть герой
И съ лаври ще окичишъ
Чело си, ангель мой!

Тебъ татко ти завѣтъ остави:
Да любишъ искрено земята,
Що той обагрилъ е съ кръвьта си, —
Да любишъ въ нея свободата!

Ще станешъ ти, дѣтенце,
Юнакъ, прочуть герой
И съ лаври ще окичишъ
Чело си, ангель мой!